Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ὅτι ἡ σημερινὴ μόδα δέ-πεται γενικῶς ἀπὸ κάποια μετριοπάθεια ὡς πρὸς τὴν συνύπαρξη σὲ μιὰ καὶ τὴν αὐτὴ σαιζὸν ἐπιτευγμάτων τῆς μόδας ποὺ ἀνήκουν σὲ εὐρύτερα χρονικὰ διαστήματα. — Ἔτσι δὲν προκαλεῖ πλέον ἐντύπωση τὸ γεγονὸς ὅτι συνυπάρχουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὴ γυναικεία ἀμφίεση τὸ παρελθὸν (ρετρό), τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον. — Αὐτὸ τὸ τελευταῖο ὑπὸ τύπον ἀναζητήσεων καὶ παρακαμπῶν. — Ποὺ ὅμως δὲν περιορίζονται στὸ δοκιμαστήριον τοῦ ἀτελιέ, ἀλλὰ κυκλοφοροῦν καὶ στὸ δρόμο — Μᾶλλον γιά... θαλιδοσκόπηση! ☘ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΘΗ ὅτι ἐν ὄψει τοῦ εἰκοσαημέρου τῶν ἐκπτώσεων, κάποιος φίλος τῆς στήλης ἐπισημαίνει κεἰ ἑνὸς ἄλλου εἴδους συνύπαρξη..ἐπὶ ἐμπορικοῦ ταναλωτικοῦ ἐπιπέδου. — Ἔχει δηλαδὴ τὴν ...διαίσθησιν ὅτι σὲ καταστήματα πωλήσεως ἀνδρικῶν εἰδῶν, ὅπου ὑπάρχουν πωλήτριες ποὺ τιμοῦν ἀκόμη τὴν μίνι ζύπ, ἐκεῖ θὰ γίνωνται καὶ τά... μόξι ψώνια. — Καὶ κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ ἄλλα «μόξι ψώνια» ποὺ προσελκύονται ἀπὸ τὶς μίνι πωλήτριες δὲν εἶναι γνώρισμα μόνον σημερινό. — Ἀλλὰ ἀποτελεῖ κοινὸν παραναμαστὴν τῆς κάθε ἐποχῆς — τὸν ὁποῖον καὶ ἀποκαλοῦμεν...ποδόγυρον!

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἐχθροὶ τοῦ ὡραίου

ΜΠΟΡΕΙ οἱ γαστρονομικὲς πολιτεῖες νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτες στὸ κοινό. Καὶ νὰ ἀνοίγουν τὴν ὄρεξη ἀκόμη καὶ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας... Ἀλλὰ στὸ κρεβάτι, ἀκόμη καὶ τὸ συζυγικό, εἶναι σατανικὲς ἐμπνεύσεις.

Εὐπρόσδεκτος ὁ τσιλεμεντὲς μὲ τὶς χίλιες δυὸ λιχουδιές, ἀκόμη καὶ τὶς πιὸ ἐξεζητημένες, ποὺ δὲν τὶς περιφρονοῦν οὔτε οἱ ἱδιοι οἱ δεσποινάδες, ὅπως ἔχω δ ατιστώσει καὶ ἀπὸ ἐπίσημα γεύματα.Κομμένα, ὅμως, τὰ σιρόπια στὴν κρεβατοκάμαρα.

Μακριὰ ἀπὸ «γλύκες» καὶ παρατάσεις ἐράσμιες μιᾶς διαδικασίας, ποὺ πρέπει κατὰ τοὺς ἠθικοὺς καὶ θείους κανόνας νὰ ἐπιτελεσθῆ μὲ τρόπον... ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει σὲ χρόνο λιγώτερο ἀπὸ ὅσον χρειάζονται τά... ζῶα. Τὰ ὁποῖα πάρα πολλὲς φορὲς πρὶν ἀπὸ τὴν καθ' ἑαυτὸ ἐρωτικὴ συνομιλία ἀναπτύσσουν ἔντονο ἐρωτισμὸ μπροστὰ στὸν ὁποῖον ἀχριοῦν καὶ τὰ σκληρότερα πορνό!...

Καὶ ὅμως, οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ θεῖα χαρισματα τῆς εὐφυΐας, τῆς φαντασίας τοῦ καλοῦ γούστου καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ ταλέντου, ἀλλὰ καὶ μὲ τὶς τόσες ἀγωνίες, τὶς πίκρες καὶ τὸ ἄγχος τῆς ζωῆς, ἔχουν ἕνα λόγο πάρα πάνω νὰ ἀπολαύσουν περισσότερο τὶς ἐρωτικές τους ἐπιδόσεις καὶ νὰ τὶς κάνουν ὅσο μποροῦν πιὸ σημαντικὲς πηγὲς εὐτυχίας καὶ ὄχι αἰτίες συμπλεγμάτων δυστυχίας.

Εἶναι σ' ἀλήθεια, κρίμα νὰ μὴν ἐπιτρέπεται στὸ πιὸ προνομιοῦχο ὄν τῆς δημιουργίας νὰ μετατρέψῃ σὲ ἔργο τέχνης — ὅπως τόσα ἄλλα — τὸν ἐρωτισμὸ καὶ τὴν ἡδονή — καὶ σὲ τελευταῖαν ἀνάλυση χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς δημιουργίας.

Καὶ ἀσφαλῶς γίνεται φανερὸ ὅ τι σὲ τελευταῖαν ἀνάλυση αὐτὰ ποὺ ὀνομάζουμε ἐρωτισμό, δηλαδὴ ἡ διεύρυνση τῆς σεξουαλικῆς ἀπολαύσεως μὲ καταλληλη αἰσθησιακὴ καλλιέργεια καὶ ἀγωγή, ὑπηρετεῖ τας τὸν μέγ στο σκοπὸ τῆς ἀνανεώσεως καὶ διαιωνίσεως τῆς ζωῆς, μπορεῖ νὰ ἐπιλύσῃ καὶ τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα μιᾶς χώρας, ποὺ ὁ πληθυσμὸς της δὲν ἀνανεώνεται καὶ δὲν αὐξάνται στὰ ἐπίπεδα ἐκεῖνα ποὺ τῆς διασφαλίζουν τὸ μέλλον...

Θὰ ἀντιτάξουν μερικοὶ ὅτι πολὺ πιὸ ἀργὸς εἶναι ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἦταν μεγαλύτερος, ἂν καὶ μὲ στοιχεῖα ὡδῶς ἐπαρκεῖς τὶς σεξουαλικὲς σχέσεις τῶν Ἑλλήνων. Ὅτι τὰ παιδιὰ ἔφθαναν στὸν κόσμο παρ' ὅτι τὸ ποσοστὸ τῶν ψυχρῶν γυναικῶν ἦταν πάρα πολὺ ὑψηλό. Ἀλλὰ μιλοῦμε γιὰ τὶς σημερινὲς συνθῆκες ζωῆς καὶ ὄχι τὶς πρωτόγονες στὶς ὁποῖες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιστρέψουμε. Δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιλύσῃ τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα μὲ τὸ σουνεΐδιο καὶ τυχαῖο γεννοβόλημα. Δὲν μπορεῖ σήμερα ἕνα παιδὶ νὰ εἶναι «σπερὰ τῆς τύχης». Ἡ ἄφιξή του ἐντόσσεται σέ κάποιο προγραμμα τισμό. Συνεπῶς ἡ ἀνάπτυξη τῶν σεξουαλικῶν σχέσεων φθάνοντας στὴν ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας, ὅτι ποτὲ δὲν φθάνει ἕνα ζευγάρι στὸ τέλειο, στὸ ἀπόλυτο, μὲ τὶς γνωστὲς προφυλάξεις θὰ ὁδηγῆ ὅλο καὶ περισσότερο στὴν ἀποδοχή τοῦ ὅτι μιὰ τεκνοποιΐα μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν λιγώτερους περιορισμοὺς εἶναι αὐτὸ ποὺ χρειάζεται.. Κι' ὅμως, ἡ ἐκκλησία κηρύσσει μὲν τὴν γέννηση πολλῶν παιδιῶν, ἀλλὰ ἀποκηρύσσει τὸν ἀσφαλέστερο δρόμο ἀπ' τὸν ὁποῖο μποροῦν νὰ ἔλθουν. Δηλαδὴ τὴν ὁμορφιὰ τῶν σεξουαλικῶν σχέσεων.

Θέλω νὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ γιατὶ τὰ ἔγραφα ὅλα αὐτά. Τὰ ἔγραφα γιὰ νὰ σᾶς τὸ μὲ τὸν τρόπο μου ὅτι αὐτὰ ποὺ τσαμπουνάνε οἱ ἠθικολόγοι περὶ κινδύνων τῆς νεολαίας ἀπὸ τὸ κῦμα τοῦ ἐρωτισμοῦ (ὀθόνης, ἀναγνώσματος, ἤ...ζων τανοῦ) εἶναι κουραφέξαλα πέρα γιὰ πέρα.

Καὶ πᾶφτε νὰ ἀνησυχῆτε καὶ νὰ ρωτᾶτε «ποῦ θὰ πᾶμε καὶ τί θὰ γίνουμε μὲ τέτοιαν ἀνηθικότητα» Ἀπλούστατα, τώρα ποὺ ξύπνησε ὁ κόσμος καὶ δὲν «μασσάει» παραμύθια καὶ «δὲν πρῶει ἄχυρα» θὰ προχωρήσῃ ἀπὸ σέβ μὲ τὸν ὁρμή, ὅσα ἦσαν καὶ τὰ βάσανα τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ κέμπλεξ καὶ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ποὺ δημιουργοῦσαν τὰ σχετικὰ ταμπού. Κι' ἔπειτα ἀπ' αὐτό, τὸ ποτάμι θὰ κυλήσῃ φυσιολογικὰ γιὰ μιὰ ζωὴ γεμάτη ἁρμονία, δημιουργικὴ καὶ χωρὶς τὶς γνωστὲς ψυχοφθόρες ὑποκρισίες.

ΠΑΝ

Οἱ αὐξήσεις

Η ΑΥΞΗΣΗ ποὺ προτίθεται νὰ δώσῃ ἡ κυβέρνηση στοὺς ἐργαζομένους δὲν πρόκειται τελικὰ νὰ ὑπερβῆ τὸ 13%. Ἐνῶ οἱ αὐξήσεις τῶν εἰδῶν μόνο κατὰ τὴ χρονιὰ ποὺ πέρασε ἔχουν ἤδη καλύψει τὸ ποσοστὸν αὐτό.

Ἡ κυβερνητικὴ πλειοψηφία τῆς ΓΣΕΕ ἔχοντας ὑπ' ὄψιν της τὶς προθέσεις τῆς κυβερνήσεως καὶ προσποθώντας νὰ καθ ερώσῃ τὴ δικὴ της ἀξιοπιστία προτείνει κάτι πάρα πάνω ἀπὸ τὸ 22% μειώνοντας ὡστόσο ἀκόμη πιὸ πολὺ τὴν ἀγοραστικὴ δύναμη τῶν ἐργαζομένων, μιὰ ποὺ τὸ ποσοστὸ αὐξήσεως τῶν τιμῶν θὰ ἐξακολουθῆ νὰ εἶναι μεγαλύτερο τοῦ ποσοστοῦ αὐξήσεως τῶν ἤδη χαμηλῶν μισθῶν.

Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ΓΣΕΕ γι' αὐτὴ της τὴ θέση εἶναι ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ κρίση καὶ ἡ ἀπόφασῃ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς γιὰ τὴν αὔξηση τῶν πολεμικῶν κονδυλίων.

Τά μεγάλα κέρδη

Η ΔΙΕΘΝΗΣ οἰκονομικὴ κρίσις εἶναι βέβαιο γεγονός. Ὡστόσο τὸ θέμα εἶναι πῶς τὴν ἀντιμετωπίζει ἡ κυβέρνηση. Ἀφήνοντας ἄθικτα τὰ κέρδη τῶν βιομηχάνων, τῶν μονοπωλίων, ὅσο καὶ τῶν μεσαζόν, των μεγαλεμπόρων, προσπαθεῖ νὰ ἀνταπεξέλθῃ στὴν κρίση πρακοπτοντας ὁλοένα καὶ περισσότερο καὶ μάλιστα τοὺς χαμηλότερους μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια. Τὴ στιγμὴ μάλ στο ποὺ γιὰ κάποιους ἄλλους θὰ ἦταν ἐντελῶς ἀνώδυνη ὁσουδήποτε μεγέθους βοήθεια, γιατί ἁπλᾶ καὶ μόνο θὰ περιόριζε τὴ τεράστια κέρδη τους, ποὺ βέβαια, πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ 8% τὸ ὁποῖο σύμφωνα μὲ τὴν ἀγροτικὴ διάταξη εἶναι τὸ ποσοστὸ κέρδους τῶν βιομηχανιῶν.

Συνετῶς, οἱ ἐργαζόμενοι πρέπει νὰ ἐντείνουν τὴν προσπάθειά τους καὶ νὰ ἑνώσουν τὶς δυνάμεις τους γιὰ ἀμοιβὴ ποὺ θὰ ἀντποκρίνωνται στὶς πολλαπλὲς σημερινὲς ἀνάγκες ἐκ τῆς ἀνόδου τοῦ τιμαρίθμου.

Ἑλληνοσοβιετικά

ΣΤΟ καινούργιο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνοσοβιετικὰ Χρονικὰ» ποὺ ἐκδίδει ὁ Ἑλληνοσοβιετικὸς Σύνδεσμος ἐγκαινιάζονται μαθήματα ρωσικῆς γιὰ ὅλους.

Ἀναφερόμενο τὸ περιοδικὸ στὴ χρονιὰ ποὺ πέρασε γράφει μεταξὺ ἄλλων: «Ὑπῆρξε ἕνα ἔτος ἔντονης δραστηριότητας. Ἕνας χρόνος θετικῆς συμβολῆς στὴν ἀνάπτυξῃ τῶν Ἑλληνοσοβιετικῶν σχέσεων... Θέλουμε νὰ ἐλπίζουμε ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν θὰ γίνῃ τὸ ἴδιο. Διότι ἡ ἄρνῃση τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν νὰ θεωρῆσῃ τὰ διαβατήρια τοῦ συνκροτήματος «Μελωδίες τῆς Βαϊκάλης», δὲν συμβάλλει βεβαίως στὴν ἀνάπτυξῃ τῶν Ἑλληνοσοβιετικῶν σχέσεων.

Ἀνασκόπησις τοῦ 1976

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὁ συμπολίτης κ. Κ. Τριανταφύλλου καλεῖται νὰ γράψῃ διὰ τὸν λιμένα Πατρῶν εἰς τὴν ἐτησίαν προωτοχρονιάτικην ἔκδοσιν τῆς ναυτιλιακῆς ἐπιθεωρήσεως «Ναυτικὰ Χρονικὰ» τοῦ Πειραιῶς. Παραθέτομεν ἐδῶ τὴν ἀνασκόπησιν ποὺ κάνει τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅπου θίγονται τόσα οὐσιώδη προβλήματα τῆς ζωῆς τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ λιμένος μας, ποὺ ἐνδιαφέρουν ὄχι μόνον τοὺς ναυτιλλομένους.

Τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἐσχεδιάσθη ὡς τὸ ἐπερίμεναν εἰς τὰς Πατρας καλύτερον τοῦ 1975. Ἐπερίμεναν τοὺς περιηγητὰς καὶ τὰ αὐτοκίνητά των. Ἐπερίμεναν οἱ ἐφοπλισταὶ πυκνώσαντες τὰ δρομολόγιά των καὶ θέσαντες περισσότερα πλοῖα. Ἐπερίμεναν καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ λιμένος. Ἠμποροῦμεν νὰ ἀρχίσωμεν μὲ μίαν ὁμολογίαν. Ἦλθον οἱ ξένοι καὶ τὰ αὐτοκίνητά των, ἀλλὰ δὲν ἦλθον οἱ περισσότεροι ποὺ ὅλοι εἶχον τὴν προσδοκίαν των καὶ μετὰ πεποιθήσεως τοὺς ἐθεώρουν ἐξησφαλισμένους.

Βεβαίως, ἔπαιξεν ἕνα ρόλον ἡ ἀστάθεια τῆς ἐξωτερικῆς θέσεως τῆς χώρας. Αἰγαῖον καὶ Ἰόνιον εἶναι ἡ ἰδία θάλασσα. Ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι δυσμενεῖς περιορισμοί. Περιορισμοὶ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως π.χ., ποὺ ἐδόθε μὲ δυσκολίαν εἰς τοὺς πολίτας της τὸ συνάλλαγμά της. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁπωσδήποτε ἐπῆλθε μία μείωσις μεγάλη Ἰταλῶν περιηγητῶν. Καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι κινοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ τὰ αὐτοκίνητά των καὶ διὰ τῶν πορθυείων.

Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν στατιστικές, ἐξ ἄλλου εἰναι πρόωρον νὰ τὰς ἔχωμεν εὐθὺς μὲ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παλαιοτέρας στατιστικὰς ὁδηγούμεθα εἰς τὴν παροῦσαν γενικὴν ἐπισκόπησιν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀπὸ ἡ ἐπικαιρότης μᾶς ἐπιβάλλει, νὰ ἐπισημάνωμεν κάτι ποὺ ἔγινε καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, αἰσθητόν. Οἱ περισσότεροι ξένοι, οἱ περιηγηταὶ τῆς χώρας μας, ἔρχονται κατὰ πρῶτον λόνον μὲ ἀεροπλάνον. Κατόπιν μοιραζόμεθα τὸ ὑπόλοιπον —τὸ ὁποῖον ὁπωσδήποτε εἶναι ἕνα μέτριον μέγεθος —μοιραζόμεθα τὰ πορθμεῖα τὸ ἐν μέρος Ἰταλίας καὶ τὸ ὁδικὸν δίκτυον μέσῳ Νοτιοσλαβίας τὸ ἄλλο. Ὁ-σοι σκέπτονται καὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ πορθμεῖα πλοῖα, πρέπει νὰ προσέξουν αὐτὴν τὴν ἄλλην πλεύραν. Πρέπει νὰ προσελκύσουν τὸν ἐπιβάτην καὶ τὸ αὐτοκίνητόν του, νὰ προτιμήσῃ τοὺς δρόμους τῆς Ἰταλίας καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς λιμένας τῆς Βενετίας ἢ τοῦ Ἀγκόνος ἢ τοῦ Βρινδησίου διὰ νὰ κάμῃ τὸ ὑπόλοιπον ταξείδιον μέχρις Ἑλλάδος καὶ τἀνάπαλιν διὰ θαλάσσης. Βεβαίως, τὸ ταξείδιον, τὸ καλοκαίρι μάλιστα, μὲ τὰ πλοῖα, εἶναι ἐλκυστικώτερον αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ὁ δὲ δρόμος τῆς Νοτιοσλαβίας χαρακτηρίζεται ἀντιθέτως ἀπὸ τὴν μονοτονίαν του, ἀστικὰ κέντρα δὲν ὑπάρχουν κἀν καθ' ὁδόν, ὁ δρόμος εἶναι κουραστικώτερος, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέξωμεν μήπως τυχὸν καθίσταται καὶ εὐθηνότερος. Πρόκειται διὰ τὸν μέσης οἰκονομικῆς δυνάμεως ταξεῖδι· τὴν αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ συνήθης καὶ ὁ ἀποδοτικώτερος δι' ἡμᾶς, εἰς τὴν χώραν μας, περιηγητής. Τὸ αὐτοκίνητον δὲν εἶναι, βέβαια, εἶδος πολυτελείας, εἶναι εἶδος ἀνάγκης, ἀλλὰ ὅταν τὸ φορτώνωμεν μὲ ἔξοδα μὲ ἐπιβαρύνσεις καὶ αὐτὸ ὑποκύπτει καὶ ζητεῖ τὸ ὀλιγώτερον κόστος ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ συμφερώτερον κόστος.

Ἂς ἐλθῶμεν τώρα εἰς τὰ πορθμεῖα Ἑλλάδος — Ἰταλίας. Δύο κυρίως γραμμαὶ ἐλειτούργησαν καὶ λειτουργοῦν, ἡ ἀπὸ Βρινδησίου ἡ μία καὶ ἡ ἀπὸ Ἀγκῶνος ἡ ἄλλη. Κατὰ τὸ 1976 ἠμπορεῖμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐπροτιμήθη καταπληκτικῶς ἡ γραμμὴ ἀπὸ Βρινδησίου. Ἡ γραμμὴ ἀπὸ Ἀγκῶνος ἀντὶ αὐξήσεως παρουσίασε στασιμότητα ἢ καὶ κάμψιν ἀκόμη. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν τὰ αὐτοκίνητα τὰ νεοκατασκευασμένα καὶ ἐρχόμενα εἰς Ἑλλάδα πρὸς πώλησιν καὶ τὰ φορτία (ἐμφορτα φορτηγὰ αὐτοκίνητα). Αὐτὰ συνετήρησαν κυρίως τὴν γραμμήν. Καὶ μάλιστα δι' ὅλον τὸ ἔτος, χειμῶνα καὶ καλοκαίρι. Ἔχουν δρομολογηθῆ τὰ δύο «Μεντιτερράνεαν» τῆς Ἑταιρίας Καραγεώργη καὶ μαζὶ των συνεργάθη καὶ τὸ ὑπερωκεάνιον «Πατρίς». Ἀναμφιβόλως συνεκέντρωσαν ἐκλεκτὴν πελατείαν καὶ ἐξυπηρέτησαν τὴν γραμμὴν μὲ ἄψογον τρόπον. Συνεχίζουν καὶ τώρα τὸ ἔργον των. Ἔχομεν κάθε λόγον νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὁλονέν καὶ θὰ καλυτερεύουν τὴν θέσιν των. Ἔχουν ἤδη ἐπιβληθῆ. Εἶναι μεγάλα, ἔχουν συνέπειαν δρομολογίων, εἶναι «ὑπήρεσιακά», ὅπως θὰ ἐλέγαμεν. Δὲν ματαιώνουν ποτὲ δρομολόγιον. Τηροῦν ὅλους τοὺς ὅρους καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἑνὸς ἀρίστου πλοίου. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ καλοκαίρι ἐφέτος τὸ ὑπερωκεάνιον «Πατρίς» τοῦ κ. Χανδρῆ, θὰ κινηθῆ μόνον του μὲ δύο καθ' ἑβδομάδα δρομολόγια ἐκ Πατρῶν, ἕνα μέχρις Ἀγκῶνος καὶ τὸ ἄλλο μέχρι Βενετίας. Καὶ τὰ «Μεντιτερράνεαν», τὰ δύο, τοῦ κ. Καραγεώργη, συνεχίζουν καὶ θὰ συνεχίσουν ὁπωσδήποτε τὰ δρομολόγιά των, τὰ ὁποῖα εἶναι δύο ἑβδομαδιαίως τὸν χειμῶνα καὶ τέσσαρα τὸ καλοκαίρι.

Εἰς τὴν γραμμὴν Πατρῶν — Ἀγκῶνος εἰργάσθη καὶ τὸ «Ἀταλάντη» γνωστὸν καὶ ἀπὸ τὰ περασμένα ἔτη. Εἶναι πλοῖον ποὺ ἐκτιμᾶται πολύ. Ἐφέτος ἔκαμεν ἕνα δρομολόγιον καθ' ἑβδομάδα τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἑβδομάδος διέθετε διὰ μίαν κρουαζιέραν Ἰονίου, ὅπως ἐλέχθη ἤτοι ἀνεχώρει ἐκ Πατρῶν διὰ Ζακύνθον Κεφαλληνίαν, Λευκάδα καὶ Ἰτέαν, Λευκάδα καὶ Ἰτέαν, ἐπιστρέφον εἰς Πάτρας. Εἶναι αἱ πρῶται ὠργανωμέναι κρουαζιέραι εἰς τὸ Ἰόνιον, ἀλλὰ ἀτυχῶς ἡ ἔνδρξις των ἔγινε μέσα εἰς ἕνα δυσμενές κλίμα, οἷον ὑπῆρξε διὰ τὸν θαλάσσιον τουλάχιστον τουρισμόν μας ἐξ Ἀγκῶνος τὸ ἀπελθὸν ἔτος. Ἡ σκέψις εἶναι καλὴ καὶ βέβαια ἡ ἐμπέδωσις αὐτῆς τῆς κρουαζιέρας ἀπαιτεῖ μίαν πάροδον χρόνου διὰ νὰ ἐπιβληθῆ. Πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι τὸ διατιθέμενον ὡραῖον, ἐπαναλαμβάνομεν, πλοῖον, εἶναι πολὺ μεγάλο διὰ τὴν γραμμὴν αὐτήν. Πρέπει νὰ συγκεντρώσῃ μεγάλον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν. Καὶ τοῦτο ἡ δοκιμὴ ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι δύσκολον. Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι δοθείσης ἤδη τῆς ἀρχῆς, κάτι πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τούτου. Μία περιήγησις —τὸ καλοκαίρι πάντοτε — εἰς τὰ Ἑπτάνησα καὶ τοῦς Δελφοὺς εἰς τὸ τέλος, εἶναι μία σπουδαία ἐμπειρία καὶ θὰ συγκεντρώσῃ τελικὰ τὴν προτίμησιν τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν τῆς χώρας μας. Ἐξ ἄλλου, τὸ πλοῖον μένει εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν μίαν ἡμέραν καὶ προλαβαίνουν οἱ ἐπιβάται νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ τὴν Ὀλυμπίαν. Τὸ ταξεῖδιον ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ὀλυμπίαν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δύο ὥρας.

Τὸ καλοκαίρι πάλιν, ὅπως καὶ τὸ «Ἀταλάντη», διετέθη εἰς τὴν γραμμὴν Πατρῶν — Ἀγκῶνος καὶ τὸ «Πάτραι» τοῦ κ. Εὐθυμιάδη. Συνεκέντρωσε ἐπιβάτας μὲ ὀλιγωτέρας ἀπαιτήσεις καὶ ἐξειλίχθη εἰς ἀνταγωνιστὴν ἱκανόν, δὲν ἐπραγματοποίησεν ὅμως πολλὰ δρομολόγια καὶ ἀπεσύρθη ἐνωρίς τῆς γραμμῆς.

Ἤδη εἶναι βέβαιον, ὅτι τὰ ἄνω πλοῖα θὰ πραγματοποιήσουν τὸ θέρος τὰ ὡς ἄνω δρομολόγιά των. Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι πολλά, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀναπτυχθῆ συναγωνισμὸς καὶ τὸ κυριώτερον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ προσαρμογὴ τῶν εἰσιτηρίων καὶ τῶν ναύλων κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνῃ καὶ νὰ προσελκύῃ τὸν ἐπιβάτην νὰ μὴ κατέρχεται μέχρι τοῦ Βρινδησίου καὶ τοῦ Ὀτράντο. Ἡ γραμμὴ αὐτή, Ἀγκῶνος—Πατρῶν εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα κατὰ τὴν γνώμην μας, διὰ τὸν ἑλληνικὸν τουρισμὸν καὶ συγκεντρώνει καλῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως κοινόν. Κατ' ἀνάγκην τὸ Βρινδήσιον θὰ προτιμήσῃ οἱ ἐπιβάται εὐκαιρίας, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις, οἱ ἐπιβάται τῶν ὀλιγωτέρων ἀξιώσεων, ἀλλὰ καὶ ἀποδόσεων. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἴσως καὶ νὰ ἐπροτίμων ἕνα ἡμερήσιον ἰδιαίτερον, ἕνα πέρασμα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου.

Καὶ ἐρχόμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν τώρα εἰδικώτερον διὰ τὴν γραμμὴν Βρινδησίου, τὴν καὶ ἀρχαιοτέραν. Αὐτὴ καὶ συνεκέντρωσεν ἱκανοποιητικῶς πελατείαν. Εἰργάσθησαν χειμῶνα — καλοκαίρι τὰ τρία πορθμεῖα της «Ἐγνατία», «Ἀππία» καὶ «Ποσειδωνία». Τὸ «Ἀππία» ἀπεσύρθη μετὰ τὸν Ὀκτώβριον — συνήθως τίθεται εἰς τὴν γραμμὴν μόνον τὸ καλοκαίρι — ἀλλὰ ἐφέτος συνέχισε τοὺς πλόας του μέχρι καὶ τώρα τὸν χειμῶνα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰταλικοῦ «Κορίντο Ἐξπρές» καὶ ἀντὶ Κορίνθου, φθάνει εἰς Πάτρας. Τὸ καλοκαίρι τὰ δύο πρῶτα πορθμεῖα κάμνουν ἄνευ διακοπῆς (καθημερινῶς) τὰ δρομολόγιά των (μέσῳ Ἠγουμενίτσης καὶ Κερκύρας πάντοτε), τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος (τὴν 2 μμ.) ἐκκινεῖ καὶ τὸ «Ποσειδωνία». Μὲ τὴν πλήρη ὀργάνωσίν των, τὰ τακτικώτατα δρομολόγιά, τὴν ἄψογον συμπεριφοράν, συγκεντρώνουν πάντοτε τὴν ποστίμησιν τοῦ κοινοῦ. Ἠσθάνθησαν καὶ αὐτὰ τὴν σοβήσασαν κρίσιν περὶ τῆς ὁποίας εἴπομεν ἐν ἀρχῇ τῆς ἀνασκοπήσεως, ἀλλὰ ὀλιγώτερον. Ἤδη τὸν χειμῶνα ἐφέτος ἐργάζονται ἐπίσης μὲ μίαν ἀναχώρησιν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐναλλάξ τὸ «Ἐγνατία» καὶ τὸ «Ποσειδωνία».

Συστηματική, χειμῶνα καὶ καλοκαίρι, ἤδη ἀπὸ ἐτῶν εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς γραμμῆς ἀπὸ τὸ σχετικῶς νεοαυσηγηθὲν (1971) πορθμεῖον «Γεώργιος». Ποτὲ δὲν ὑπῆρξαν παράπονα κατ' αὐτοῦ. Ἐργάζεται ὡργανωμένον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἐφέτος μάλιστα τὸ καλοκαίρι «ἐσυντροφεύθη» μὲ τὸ ὀχημαγωγὸν «Ἕλλη», τὸ ὁποῖον ἐφέτος ἐπροτίμησε τὰ νερὰ τοῦ Ἰονίου. Εἶχον ἐναλλάξ ἀναχωρήσεις τὰ δύο πλοῖα. Μετὰ τὸν Ὀκτώβριον δὲ τὸ «Ἕλη» ἀπεσύρθη μὲν ἀπὸ τὴν γραμμὴν Βρινδησίου, ἀλλὰ ἐτέθη εἰς τὴν γραμμὴν Πατρῶν —Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης. Εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν ὑπάρχουν ἤδη τὰ πορθμεῖα «Κεφαλληνία» καὶ «Ἅγιος Γεράσιμος», ἀναμένεται δὲ νὰ τοποθετηθῆ καὶ τὸ νεότευκτον «Ἀργοστόλι», ὅλα αὐτὰ τῶν ἀδελφῶν κ.κ. Στρίντζη. Τώρα, μάλιστα, ἐν ὥρᾳ χειμῶνος προσετέθη τὸ «Ἕλλη», ὅπως ἐγράψαμεν. Ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο εὐδοκιμήσῃ εἰς τὴν γραμμὴν Κεφαλληνίας ὅπως διαφαίνεται ἤδη θὰ προτιμήσῃ τὴν γραμμὴν Κεφαλληνίας καὶ δὲν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν τοῦ Βρινδησίου. Ἡ Κεφαλληνία ἔχει πολλὴν κίνησιν.

Κατὰ ζεῦγος εἰργάσθησαν ἐπίσης, εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ Βρινδησίου, ἀπὸ τοῦ θέρους, τὰ πορθμεῖα «Οἰνοῦσαι» καὶ «Χουσοβαλάντου» (ἄλλοτε «Φρίξος»). Μετὰ τὸ θέρος τὸ τελευταῖον ἀπεσύρθη, ἀλλὰ τὸ «Οἰνοῦσαι» συνεχίζει τὴν γραμμὴν καὶ τὸν χειμῶνα.

Συνεκέντρωσαν καὶ αὐτὰ ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἐπιβατῶν καὶ αὐτοκινήτων.

Ὅπως κατενράφησαν ἀνωτέρω, εἰς τὰς Πάτρας συνεκεντρώθησαν ἐφέτος 12 ἐν ὅλῳ πορθμεῖα, 5 Ἀγκῶνος καὶ 7 Βρινδησίου, ἄπαντα σχεδὸν μεγάλου ἐκτοπίσματος. Συνέβαινε ὡρισμένας ἡμέρας, κάθε Δευτέραν καὶ Πέμπτην π.χ., νὰ ἔχωμεν τέσσαρας ἀναχωρήσεις δι' Ἀγκῶνα καὶ ἄλλας τόσας διὰ Βρινδήσιον. Εἶναι πρὸς τιμὴν τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς Πατρῶν, ὅτι κατώρθωσε νὰ τὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὰ ἀγκυροβόλιά των (τὸ πλεῦρισμα) ἦτο πάντοτε ἐξησφαλισμένον καὶ ὁμαλόν. Οὐδεμία δυσκολία παρετηρήθη εἰς τὴν παροβολὴν τῶν πλοίων εἰς τὰ κρηπιδώματα, παρόλον ὅτι καὶ φορτηγὰ πλοῖα ἔρχονται εἰς τὸν λιμένα καὶ ὑπάρχουν παραβεβλημένα, καὶ δύο κατεαχημένα ὠοστικὰ πλοῖα, τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν μάλιστα ἀπὸ τοῦ Μ